

der har fundet Sted desangaaende. Det er en ganske selvfølgelig Sag, at de Foreteelser, der viser sig paa dette Omraade hele Verden over, i den Udstrækning, som de kan tænkes at paavirke ogsaa danske Forhold, stadig er Genstand for Regeringens Opmærksomhed. Det ærede Medlem understregede ogsaa, at det var rigtigt at yde særlig Støtte, naar der var Tale om dansk Arbejde, og jeg vil dertil sige, at det er ogsaa et af de Spørgsmaal, vi har Opmærksomheden stærkt henvendt paa, idet der f. Eks. med Hensyn til de Understøttelser, Tilskud o. s. v., som ydes fra Ministeriets Side, udtrykkelig i de af Indenrigsministeren krævede Oplysninger er forlangt, at det skal oplyses, hvor meget der i hvert enkelt Tilfælde bruges af udenlandsk Arbejde, for at man kan være ganske klar over Rækkevidden. Der tages altsaa overalt langt mere Hensyn, end man tidligere har været inde paa fra Regeringens Side, til Spørgsmaalet om Anvendelse af dansk Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Rode bemærkede, at jeg havde udtalt mig haanligt om den Tanke, at man kunde komme i en saadan Situation, at man maatte forlænge denne Lov. Jeg nedlagde straks Indsigelse mod denne Betragtning, og det viste sig ogsaa, da det ærede Medlem oplæste, hvad jeg havde sagt, at der ikke laa noget haanligt deri, saaledes som det ærede Medlem gerne vilde give det Udseende af. Den bevidste og rimelige Tankegang i mine Udtalelser var, at jeg fandt, at vi paa det Tidspunkt, før Jul, ikke skulde drøfte Situationen ud fra den Forudsætning, at denne Lov skulde fornyes. Det er nemlig ved Love af denne Karakter af Vigtighed med Hensyn til at bevare Forsikringsinteressen, at vi først forlænger dem, naar de faktiske Kendsgerninger er af en saadan Karakter, at vi maa bøje os derfor, og at vi ikke paa et Tidspunkt, hvor ingen kan overse Forholdene, og hvor ingen heller havde nogen Grund til at forvente, at Forholdene i dette Øjeblik vilde være saa vanskelige, som de nu er blevet, fremkommer med et af Rigsdagen givet Tilsgagn til de paagældende interesserede Kredse om, at de kan indrette hele deres Fremgangsmaade, Præmiebetaling, og alt det øvrige indenfor Arbejdsløshedskasserne, paa, at det ekstraordinære Tilskud vil blive givet

Sommeren igennem. Det var det, der laa i mine Udtalelser.

Det ærede Medlem sluttede med at omtale Industriforholdene, og det var særlig oplysende og interessante Udtalelser, det ærede Medlem her fremkom med til Belysning af, hvorledes det ærede Medlems Stilling er, idet de var udelukkende politiske. Det var vitterligt og klart for ethvert Medlem i denne Sal, at naar det ærede Medlem overhovedet fremkom med Udtalelser om dette Spørgsmaal, var det for at komme væk fra en saglig Bedømmelse og saglige Momenter og ind i en politisk Situation, som det ærede Medlem maa interessere sig for. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem, at forsaavidt det ærede Medlem har Veje at anvise, som han vilde finde det rimeligt at gaa, har han jo Adgang dertil. Hans Parti har Medlemmer i det af Rigsdagen nedsatte Udvalg, og der har det ærede Medlem al Adgang til at fremkomme med Anvisning paa saadanne Veje.

**J. P. Nielsen:** Det Forhold, der efter den Erfaring, vi har indenfor Arbejdsløshedskasserne, virker mest uheldigt, er det, jeg berørte under min sidste Henstilling til den højtærede Indenrigsminister, nemlig at vore Medlemmer bliver behandlet uens i de forskellige Kommuner. Den højtærede Minister siger nu, at det vil dreje sig om en Ændring i Loven, og at der her ikke kan gøres noget i den Henseende. Jeg vil da henstille, om der ikke kunde sendes Landets Hjælpekasser et Cirkulære fra Indenrigsministeriet, hvorefter det kunde paalægges dem at gøre Brug af Loven. Det er ikke noget Under, at de, der staar som Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne og betaler til disse, ikke bliver opmuntrede, naar de mærker, at de ikke faar Understøttelse i een Kommune, medens den faas i en anden Kommune, skønt Loven dog skulde virke ens over hele Landet.

Til det ærede Medlem Hr. Harboe vil jeg sige, at det bliver sikkert ogsaa nødvendigt at føre Kontrol med Industrien og med, hvilke Udbytter Kapitalen afkaster, hvis Staten skal yde Støtte eller Beskyttelse til Industrien. Der er i de sidste Dage offentliggjort et Regnskab fra Burmeister & Wain, hvorefter denne Virksomhed i 1920 har indtjent 10½ Mill. Kr., et større Beløb